

4

Sveta ribca.

Reka mačoha najpou svojega bedastoga pastirka s ^{le} svetom jo vode. Zgoduje, kakor ga je imenovala, gre k' studencu, zafena vode, pa mesto vode ostane u raketu le ribca, ktera se je sedaj, ko voda iz raketu stee, hudo pometovate pla. Uu jo hoci mate vode pastirki mate, pa kako sicerui, ko ga ribca takole nagovoi: »Napit uoj! dnu men u vode najaj, saj vidis, da molacu na suhuu mureti. Tobi bi se tudi u dno u gdelo, ako si te kdo u vodo pahnil, in bi moral utouiti, saj tunc vode gnetou; kaj sodis u mojuu inenu prosil, te bi dano.« Hala se oca kakol je bil, se je ribca iz pometovate u vodo najaj, ter poskusi vodo zajati, ako se mu u ribca zafala. Med besedami »Saj u sveta ribca, da bi raketu vodo delzalo, pojunc raketu u vodo, in ga opet uzdigne. Do: dnu si shocaj, ni usjel, da je raketu vodo delzalo. Ko domu pride, polozi raketu s vodoj na klop, in se zmal na peci stoji. Mačoha pa se milkhol ne zdi por pravici, da je oca raketu vodo pmetil; mislila si je to mola co pmetil biti. Za toja del ga najpou u hosto, najaj, hitro buker za dnoja poseka, in jo domu privede. Ce ravno nevolju, se jej vendar uca, in se spravi od doma. U hosto pridis, zafene schio mačoha, si zbere buker, ter equoti besede: »Saj u sveta ribca, da bi buker pahla, in je leji na tleh. Uu se pa u rijo usede, opet zname besede pregovoi, in buker se zafue naravno proti domu gibati. Pot je pahala mimo grada, u kterem je ravno mlada gospodična u ohoju stala. Viduo se jej zdi, da buker sama uerodueja u se, mesto da bi jo u s' konji domu vlekol, ter od cu da zaspije? Glej, ga uerodueja, mesto da bi u buker uol, u se pa buker tebe, te si zafes kak copelcu.« To mu je bilo proce, misti si, kaj je dom je pokazal, da s' u copelcu, ter od jeje u inenu svete ribce jo zeli, naj, bi gospodična uoseca postala, in gre svoj pot naprej. Ko u buker domu prijaha, si mačoha misli, no zlataj, pa ucu, da jo zna coplati, ter ga s' besedami: »Kteri se mi copelcu iz pred oci, jaz te uetpim dalje domu in ga takor iz hise spoka, ter u vedel, kam se obrniti, se u glajcu za pastirja pouudi in ostane.

Gospodična pa je porodila prvo zaloga prautička, od kterega nihilo ni vedel, kdo da je njegov oca. Ko je fantič je tri leta star bil, je povabil posetnik oca svete tute dežele na veselico. Med dobro volje so se ineli. Med tim dalje glajak svoj drug goste u prostano sobo, kjer je tri leta stari fantič s' glatim jabelkom ⁱⁿ spodaril, kiti je njegov oca. Uj, fantič nobenemu ni hotel jabelka iz rok dati. Uu tega pa je tudi zlatajni pastir stial, in se je tudi u isto sobo podal, kakol si u spoda poiskati hotel. Ko vrata odpre, ucu stoh je rasproti leti, ter ucu jabelko pouudi. Glajak pa se vendar ucu usjeti, da bi da njegovu hci s' pastirjem stohu inu, in pravi: »Uu sodis te pred ocam ockov prestol kakol jaz peccu kotol razagal, tudaj dom te se le bijel, da je stoh tvoj. Uu je tudi zadovolju, in si pravi: »Uu ocke primesti, gospod pa kakol, in shada se spravita na delo.

* u vokal Protapal. Projak je namreč rekli kimer boje fantič jabelko

Pastir se kas neopleda na gospoda, kaj su dela; ampak ocke hitro
premetava, in vaboklat se: »Kaj, in sveto ribca, in ta dva vesca.«
Gospod pa si misli, kaj sem tako jaz pred gotov kabal se, in spira
na njega oči. Tu glij: pastir je ocke že prestel, se predenj je gos-
polt Mokošič načil. To ga razjisi: kihakol se desjti nemoce, da si bil pas-
tir oče tega stroka. Ujži pa zapove, da naj, kcas, pastirja in otoka u
od zmanjšjo, in u vodo vesjfo. Kala gospodična se je u vodu jahala, kel
se je gotove dučeti bala. Velj pastir je tolagi s desedam: »Kihak se ne
boj, dokler sim jaz pri tebi, se ti nič hudoga pripetilo ne bole.«

Kadar se mu gdi, de je od porodi že dosti daleč priplaval,
seč naj od na oculo stoci, in se lahtesi. Je se na suhcu in vidjfo
pred seboj lep grad, in gjejo naravnost u njega. So u grad pride-
jo, jih vse v ustine glasom: Kivo nas gospod? pozdravi, in tu
kaj ostane prejšni pastir glij, kihakten gospod.

S